

Sygn. akt II Cz 726/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2015 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska – Kocon

SO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...)Fundusz (...)

(...) z siedzibą w G. przeciwko pozwanemu

L. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego L. L. na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 23 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt IC 221/13 upr.

postanawia:

1/ oddalić zażalenie;

2/ zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 726/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Szubinie odrzucił apelację pozwanego L. L. od wyroku tego Sądu z dnia 3 listopada 2014r. w sprawie I C 221/13 upr.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwany - w apelacji od wyroku - zawarł też wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Pełnomocnik pozwanego został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych tego wniosku poprzez przedłożenie oświadczenia pozwanego o stanie majątkowym i rodzinnym pod rygorem zwrotu wniosku. W wyznaczonym terminie jednak brak ten nie został usunięty w związku z czym Sąd pierwszej instancji zwrócił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych i ponownie wezwał pozwanego do uiszczenia opłaty od apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Brak uiszczenia wymaganej opłaty sądowej w terminie spowodował, że Sąd Rejonowy odrzucił apelację pozwanego (na podstawie art.370 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie pozwany L. L. wniósł (dosłownie): o przywrócenie terminu do uzupełnienia apelacji; o uchylene postanowienia w całości.

Pozwany w piśmie opatrzonym tytułem: zażalenie / wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia apelacji podniósł, że nie uzupełnił braków formalnych apelacji ponieważ o niczym nie wiedział i nie otrzymał żadnego awizo.

Wskazał, że grupa (...) pozostawia awiza w bramie lub w ogrodzeniu jednak te często wypadają i odnajdywane są na polu brudne, mokre lub podarte. Zaznaczył także, że wcześniej zawsze wykonywał zarządzenia Sądu.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie podlegało uwzględnieniu. Zarządzeniem z dnia 3 marca 2015r. sędzia Przewodniczący zdecydował o wezwaniu pozwanego do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania i to pod rygorem odrzucenia apelacji, gdy opłata nie zostanie dokonana w tym terminie (k.84). Z dniem 6 marca 2015r. przesłano pełnomocnikowi pozwanego A. L. odpis wezwania do wpłaty na właściwy adres w miejscowości L.(...), które nie zostało podjęte mimo podwójnego awizowania w dniach 11.03.2015r. i 19.03.2015r. (adnotacje doręczyciela na potwierdzeniu odbioru - k.91). W tych okolicznościach faktycznych Sąd Rejonowy miał prawo uznać, że doszło do doręczenia pozwanemu (a dokładniej jego pełnomocnikowi) wezwania do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w sposób zastępczy przewidziany w art.139 § 1 kpc.

Przywołany przepis art.139 § 1 kpc przewidujący doręczenie zastępcze przez awizo (podwójne) opiera się bowiem na domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do adresata, a tym samym doręczenie jest skuteczne. Takie domniemanie prawidłowości i skuteczności doręczenia nie wyłącza możliwości dowodzenia przez stronę, że pismo sądowe wymagające podjęcia czynności nie zostało jednak doręczone, czemu służy instytucja przywrócenia terminu (art.168§1kpc). Ten przepis pozwala Sądowi na przywrócenie terminu: jeżeli strona (czy jej pełnomocnik) nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Brak winy w zachowaniu terminu zachodzi wówczas, gdy istniała niezależna przyczyna, która spowodowała uchybienie terminu, natomiast przyczyna taka wstąpi, gdy dokonanie czynności przez stronę (jej pełnomocnika) w sensie obiektywnym było w ogóle wykluczone, jak i wtedy, gdy w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała termin procesowy.

Z uwag wyżej poczynionych wynika zatem, że jeżeli strona pozwana nie dokonała odbioru pisma sądowego mimo podwójnego awizowania, to Sąd miał prawo pozostawać w przekonaniu, że doręczane pismo dotarło do pozwanego (dokładniej jego pełnomocnika), a tym samym doręczenie było skuteczne (w ujęciu art.139§1 kpc). Jeżeli pozwany nie mógł odebrać przesyłki zawierającej wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji, bowiem - jak twierdził - doręczyciel nie pozostawił awiza i tym samym nie wiedział on o istnieniu przesyłki sądowej, to właściwa droga do dokonania czynności procesowej wiodła poprzez złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (nie do uiszczenia opłaty od apelacji) wraz ze złożeniem apelacji i uprawdopodobnieniem okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia (zgodnie z art.168 § 1 kpc i art.169 § 1 i 2 kpc).

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że skoro wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji zostało doręczone pozwanemu (jego pełnomocnikowi) w drodze podwójnego awizowania, a mimo tego pozwany nie uiścił opłaty w wymaganym ustawowo terminie, to Sąd Rejonowy zasadnie odrzucił jego apelację (na podstawie art.370 kpc).

Dodatkowo wyjaśnić należy, że pozwany opatrzył swoje pismo procesowe tytułem: zażalenie /wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia apelacji, a nadto zawarł w nim dwa wnioski: o przywrócenie terminu do uzupełnienia apelacji i o uchylenie postanowienia w całości. Takie dwa różne pisma procesowe wzajemnie się wykluczają. Nie można bowiem z jednej strony kwestionować zasadności odrzucenia apelacji, a z drugiej strony - w tym samym piśmie procesowym - domagać się przywrócenia terminu do jej wniesienia (tu nieprecyzyjnie wskazano, do uzupełnienia apelacji), bo to w istocie oznacza, że pozwany przyznaje, iż nie dokonał w terminie wymaganej czynności w postaci uiszczenia opłaty od apelacji, a w konsekwencji odrzucenie apelacji było uzasadnione. Składanie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (a nie do uzupełnienia apelacji) jest uzasadnione jedynie wtedy, gdy pozwany nie neguje uchybienia i wskazuje jego przyczyny, a tym samym składanie zażalenia na postanowienie Sądu odrzucające apelację nie jest celowe. Utrwalonym poglądem jest, że w takim przypadku termin tygodniowy przewidziany w art.169 § 1 kpc do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia Sądu II instancji oddalającego zażalenie. Te ostatnie uwagi o możliwości złożenia

wniosku przez pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (po myśli art. 168 § 1 i art.169 § 1 i 2 kpc) w żadnym stopniu nie przesądzają o zasadności takiego wniosku, bo taka merytoryczna ocena każdorazowo należy do Sądu rozpoznającego taki wniosek.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 kpc). O zwrocie kosztów postępowania zażaleniowego należnych powodowi od pozwanego Sąd odwoławczy orzekł po myśli art.98 § 1 i 3 kpc oraz art. 108 § 1 kpc, a ich wysokość wyznaczyło wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 6 pkt 5 i § 12 ust.2 pkt1 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. w Dz.U 490 z 2013r.).